

Vaihtopäiväkirja L'Arbresle Ranska

Linda Haapamäki

26.2.2018-2.4.2018

1.viikko

Matka alkoi kehnosti, sillä molemmat lennot olivat myöhässä, kuten myös juna, sillä kylmyys sekoitti junaliikenteenkin. 15h matkustamisen jälkeen vihdoinkin päästiin perille. Mitään ei jaksanut tehdä, joten menin nukkumaan, sillä aamulla piti jo kahdeksalta olla lähtövalmiina. Raskaan matkustamispäivän jälkeen olisi kyllä ollut kiva levätä yksi päivä ennen työpaikalle menoa.

Tiistai aamuna opettaja haki minut ja vei asemalle. Ostettiin liput junia varten, kuukausilipun sai vain maaliskuulle, joten jouduin ostamaan myös kaksi menopaluulippua helmikuulle. Sitten lähdettiin Lyoniin, väsyneenä meinaisin pyörtyä, kun näin portaat joita pitkin pitäisi joka päivä kiivetä töihin. Niistä selvittyäni pääsimme perille. Päiväkodista sain erittäin mukavan ensivaikutelman. Englantia ei oikein puhuta, mutta asiat tulee ymmärretyksi, kun he puhuvat ranskaa ja minä englantia. Olin yllättynyt omista ranskan kielentaidoistani.

Ensimmäisenä päivä minulle esiteltiin päiväkotia ja lapset. Lapsia on ryhmässä 23, määrä vaihtelee päivittäin. Lasten iät vaihtelevat 3kk-4vuoden välillä. Isot ovat omassa huoneessa ja vauvat omassa. Aikuisia on 2-3 per huone. Seurailin isojen ryhmää ja yritin hahmottaa päivärytmiä. Kerroin työmatkastani ja he olivat kauhistuneita. Hetken päästä sain heiltä 20 päivän bussi-metro-lipun, jotta minun ei tarvitse kavuta portaita pitkin. Minun ohjaajani näytti mistä pääsen bussiin ja hankki minulle julkisen liikenteen kartat.

Päivärytmi oli erilainen mihin olin tottunut, sillä kylmän ilman takia lapset eivät mene ulos ollenkaan. Aamulla kun he saapuvat he leikkivät vapaasti, ennen ruokailua (klo11) laulettiin ranskalaisia lauluja. Ruuaksi lapset söivät linssejä ja parsakaalia, pastaa kermassa ja jogurttia. Lasten ruokailutilassa oli matalat pöydät ja tuolit, heille puettiin ruokalaput ja ruokajuomaksi oli vettä. Ruokalaput toimivat myös lasten käsien ja suun pyyhkimiseen. Ruokailuhetkessä avustin, sillä en osaa istua toimeentönnä koko päivää. Ruokailun jälkeen vaihdettiin vaipat ja riisuttiin vaatteet, samalla luettiin kirjoja. Kun kaikki olivat valmiit nukkumaan, laitettiin kenttävuode - tyylliset sängyt esille ja lapset rupesivat nukkumaan. Aikuisia tilaan jäi yksi ja muut pitivät ruokataulun vauvojen huoneessa.

Minusta on outoa, ettei ruokatauko sisälly työaikaan ja että sitä ei saa pitää rauhassa vaan samalla pitäisi vahtia vauvoja. Ruokailun jälkeen juotiin kahvit ja lapset heräilevät noin kolmen maissa. Vaipan vaihto, pukeminen ja vapaata leikkiä. Välipala alkoi neljältä, jolloin pääsin töistä. Päivä tuntui raskaalta ja olin aivan väsynyt kaikesta ranskan kuuntelusta. Puhuimme paljon suomen ja ranskan kulttuurieroista esim. lapsia ei saa seisottaa, heidän pitää se itse oppia ja että 3-4 vuotiailla on vaipat ja tutit. Kotiin otin bussin ja junan joka oli taas myöhässä. En päässyt perille asti, sillä minut

napattiin matkalta kyytiin ja käytin kaupassa. Kun vihdoinkin päästiin takaisin kämpille olin niin loppu, että menin suihkun kautta nukkumaan.

Keskiviikkona otin junan hyvissä ajoin Lyoniin, siltä varalta, että se olisi myöhässä. Ehdin ajoissa töihin ja samalla kaavalla meni työpäivä. Ihmettelin istuin renkaimien puuttumista kaikista wc-pöntöistä, mutta syyn unohdin kysyä. Lauloin suomalaisia lauluja lapsille. Iltapäivän auttelin vauvojen kanssa, kun heille selvisi, että osaan niitä käsitellä. Töiden jälkeen kävin pyörähtämässä Lyonin keskustassa. Työmatka on pitkä, onneksi ole tottunut kulkemaan julkisilla eri maissa. Väsymys ei tunnu katovan, jalat ovat aivan poikki, ylämäki kämpille on järkyttävän jyrkkä ja aivot eivät jaksa käsitellä enää ranskaan, joten uni tuli nopeasti.

Torstain piti olla lämmin päivä, mutta herätessäni ulkona olikin lunta! Kiirehdin ottamaan mahdollisimman aikaisen junan, sillä arvasin että lumi aiheuttaa täällä ongelmia. Juna oli ajallaan ihme kyllä, mutta bussia ei kuulunut 45 minuuttiin. Joudun ottamaan junan toiselle asemalle ja sieltä onneksi tuli bussi, mutta saavuin tunnin myöhässä töihin. Joudun olemaan siis tunnin pitempää töissä, vaikka myöhästyminen ei ollut oma syy. Päivä oli tapaturmarikas ja sekava. Lapsi sai kohtauksen ja paikalle hälytettiin ambulanssi. Isojen sijaan autoin vauvojen kanssa sillä päivärytmi meni sekaisin täysin. Päivän päätteeksi sain kiitosta oma-aloitteisuudesta ja joustavuudesta. Töiden jälkeen poikkesin kaupassa ennen kuin otin junan kämpille. Raskaan päivän jälkeen kutsui sänky. Kävin myös vaihtamassa junalipun, sillä se ei ollut sellainen, kun halusin. Opettaja oli vahingossa tilannut minulle lipun, jolla ei pääse Lyonin keskustaan. Onneksi asemalla oli sama nainen töissä ja lipun vaihto onnistui, maksoin vain erotuksen. Lippu oli loppujen lopuksi kalliimpi kuin olin odottanut.

Perjantaina oli ensimmäinen kevät aamu. Olin hyvissä ajoin töissä ja olin vauvojen ryhmässä koko päivän, sillä minun ohjaajallani oli vapaa. Päivärytmi on jo opittu, suurin osa myös lasten nimistä. Ne olivat tavoitteeni ensimmäiselle viikolle. Osa lapsista käy vaan kerran viikossa ja heidän nimensä ovat vielä hakusessa. Ranska rupeen pikku hiljaa käymää helpommaksi ja muut käyttävät rohkeammin englantiaan. Töiden jälkeen käytiin tutkimassa kylän keskustaa, missä ei ole yhtään mitään. Se oli pienoinen pettymys. Viikko pulkassa, paljon uusia juttuja opittu ja akkuja voi ladata viikonloppuna.

Lauantaina käytiin shoppailemassa Lyonissa ja vähän tutkimassa sitä. Sunnuntain oli tarkoitus olla kauppapäivä, mutta unohtui että kaupat ei ole auki. Tavoite ensi viikolla on oppia toimimaan ilman jatkuvia sujuvammien ryhmän mukana.

2.viikko

Maanantai aamuna heräsin karseessa flunssassa. Kaikki hygieniat mihin on Suomessa tottunut, puuttuu ja lapset tulevat kipeinä tarhaan. Ranskassa vanhemmillä on vain 10 päivää vuodessa mahdollista olla lapsen kanssa kotona, jos tämä on sairas. Kuumetta alentavaa lääkettä jaettiin tänäänkin 4 kertaa. Ei siis ihme, että on flunssa. Päivän vietin isojen ryhmässä,

eikä mitään erikoista tapahtunut. Huomasin, että lapset eivät edes itse siivoa leikin jälkiä. Huone voi näyttää siltä kuin lelupommi olisi siellä räjähtänyt, mutta aikuiset sen siivoavat. Vauvoja vahdin palaverina ajan. Töiden jälkeen takaisin kämpille kapuaminen vei loputkin jäljellä olevat voimat.

Tiistaina olo oli jo parempi, yskä vain vaivasi. Keväiseen aamuun oli mukava herätä. Rutiinilla selvästi menee hommat. Minun ohjaajani mielestä on tärkeää, että opin ranskaa. Vaippojen vaihdossa auttamisen sijasta hän käski minun jäädä kuuntelemaan satuja. Magali soitti päiväkotiin ja sopi päivän, jolloin hän tulee siellä käymään. Töiden jälkeen Magali heitti meidät kauppaan autolla, jotta voisimme ostaa painaviakin tavaroita. Mäki kämpille ei houkuta raahaamaan viikon ostoksia käsissä.

Keskiviikkona yskä oli vaihtunut nuhaan ja lapsia huvitti, kun niistin nenää kuin norsu. Tänään ensimmäistä kertaa näin yläkerrassa olevan ryhmän lähtevän ulos. Lapsilla oli isot toppatakit, hatut, hanskat ja koko muu talvivaatesetti niskassa. Ulkona oli +10 astetta ja aurinko paistoi. He viettivät noin 20min takapihalla. En saanut vastausta koska meidän ryhmä menee pihalle. Se ei ole osa heidän päivärutiinia ainakaan näin lopputalvesta. Heillä on kani takapihalla, mitä lapset kävivät ruokkimassa. Vessanpöntön kansia heillä ei kuulemma ole siksi että lapsille on vaikea opettaa niiden käyttöä ja ne ovat hankalia puhdistaa. Siksi henkilökunnan vessassa ei ole kantta, kun se hajosi uutta ei hankittu. Töiden jälkeen piipahdin keskustassa.

Torstaina päivässä tapahtui vihdoin jotakin. Yhden lapsen äiti tuli esittelemään soittimia, joista saa aikaa meren äänen. Lapset olivat niistä erittäin innoissaan ja kokeilivat soittimia mielellään. Kysyin kuinka usein tätä tapahtuu, niin kuulemma kerran kuussa. Heillä eivät lapset osallistu päivän suunnitteluun, sillä se mennään joka päivä samalla kaavalla. Lelut ovat kaikki piilossa, niistä nostetaan aina pari laatikkoa kerrallaan esille. Lapset voivat siinä valita mitkä otetaan, mutta iltapäivällä lelujen on oltava eri kuin aamupäivällä. Kotileikki on koko ajan esille. Paljon olen kertonut Suomen tavoista, vasuista tms. Täällä ei sellaisia ole. Ryhmässä on erikoislapsia kaksi, diagnooseja ei saa noin nuorena Ranskassa. Molemmat käyvät neurolla tarkkailussa ja tutkimuksissa. Toisella on luultavasti joku tarkkaavaisuushäiriö, hän ei pysty keskittymään hetkeksikään edes istumiseen ja toisella on raajojen kehityksessä ongelmia ja käyttää erikoiskenkiä. He menevät muiden mukana eikä mitään apuvälineitä ole käytössä.

Perjantai rupesi flunssan pahin vaihe ole ohi. Työpäivä tuntuu pitkältä, sillä lapsia oli vähän. Muutama lapsi sai maalata aamupäivällä. Sitä kuulemma tapahtuu silloin kun joku hoitajista on sillä tuulella. Kuri on löysempi kuin Suomessa mikä välillä aiheuttaa aikamoisen eläintarha-fiiliksen.

Koko viikon olen mennyt aikaisintaan kahdeksaan, sillä Lindalla oli aamuviikko niin heräsin kun hän lähti. Työvuorojen suhteen on joustettu, kun kerroin asumisestamme. Olen hyvin pysynyt päivärytmin mukana ja ensi viikon tavoitteena onkin toimia enemmän oma-aloitteisesti lasten hoidon suhteen.

Viikonlopun vietän Sveitsissä.

3.viikko

Maanantaina väsytti hirveästi töihin mennessä. Tuntui ettei päivä lähtenyt millään käyntiin. Eräs työntekijöistä sanoi, että näytän iha zombieltä ja kysyi, olenko käynyt lääkärissä. Päätin laittaa Magalille viestiä, että varaa mulle lääkärin. Sinnittelin loppu päivän töissä, sillä tarvitsen lääkärintodistuksen ollakseni poissa. Kotimatalla kuume rupesi nousemaan ja poskiontelot tuntuivat räjähtävän. Mäki tuntui loputtomalta ja ihmeen kaupalla selvisin perille asti. Kuumemittaria ei ollut, mutta minulle harvoin kuume nousee, niin tiesin, että nyt ei enää normiflunssasta ole kyse. Magali sai minulle ajan huomiseksi. Suihkun kautta nukkuu. Nukuinkin 16 tuntia.

Tarhassa isot lapset menevät normaalisti päivän, vaikka olisivat kipeitä. Vauvat saattavat nukkuu normaalia enemmän. Lämpöä mitataan lapsilta useasti takapuolesta ja tarvittaessa annetaan kuumetta alentavaa lääkettä. Päiväuniaika isoilla on 12.30-14.30 ja vauvat nukkuvat jokainen oman uniryntinsä mukaan. Viikkosuunnitelmaa ei ole. Ulkoilua ei ole tapahtunut, mutta muutama lapsi sitä on pyytännyt, sillä takapihalle on tuotu pupu, jota lapset halusivat hirveästi päästä ruokkimaan.

Tiistaina kävin lääkärissä ja minulla on influenssa. Lääkäri ihmetteli, miten olen näinkin pitkään pysynyt edes pystyssä, sillä verenpaineet olivat todella alhaiset. Sain neljä päivää sairauslomaa, viikon antibiootikuurin ja kolmen päivän tehokuurin. Kämpille päästyä sammuin saman tien ja heräsin kun Magali lähti heittää meitä kauppaan. Sitten takaisin nukkuu.

Keskiviikko ja torstai meni suurimmaksi osaksi nukkuessa. Heräsin ottaa lääkkeitä ja yritin syödä jotain, sitten jatkoin unia. Torstai illalla olo rupesi jo vähän helpottaan. Harmittaa kun on missanut koko viikon harjoittelua, hereillä ollessa olen yrittänyt katsoa ranskaksi telkkaria, että edes jotain tulisi opittua.

Perjantai on vielä sairauslomaa ja käytän se lepäämiseen, jotta pääsisin eroon tästä taudista.

4.viikko

Maanantai tuntui edelleen aika rankalta, mutta selvisin siitä. Olin vauvojen ryhmässä ja kaikilla kuudella vauvalla oli vesirokko päällä. Ohjaajani sanoikin, että tämä tuntuu enemmän lasten sairaalalta kuin päiväkodilta, sillä lämpöä oli jokaisella vuoron perään ja lääkettä piti antaa. Vauvat olivat myös kättäisiä ja väsyneitä. Ensimmäistä kertaa näin, kun meidän ryhmän isommat lapset lähti pihalle. En tiedä kauanko he siellä olivat, sillä vuoroni päättyi juuri kun, he sinne menivät. Kysyinkin että nytkö on tarpeeksi lämmintä ja he vastasivat myöntävästi. Se herätti minussa kummastusta, sillä koko päivän kävi erittäin kylmä tuuli.

Tiistai meni jo rutiinilla, pysyin hyvin isompien lasten ryhmän mukana ja osasin jo ennakoita päivän tapahtumat. Päivärytmi kun on sama joka päivä.

Sain jakaa ruuan sen pöydän lapsille, missä istuin. Palaverin ajan vahdin paria vauvaa.

Keskiviikkona iski pieni uupumus, taisin olla vieläkin vähä heikkona influenssan jäljiltä. Aamupäivällä yksi ohjaajista päätti ottaa kaikista isoimmat lapset maalaamaan hetkeksi. Maalaus tapahtui pulloväreillä, muunlaisia värejä heillä ei ole. Lapset maalasivat A3 paperille itse päättämällään värillä. Mitään aihetta ei ollut, sillä kuulemma näin pienet lapset eivät osaa maalata aihetta. Maalaamisen tarkoitus on vain antaa heidän ilmaista itseään. Lapset olivat 3-4- vuotiaita, siveltimen käyttökään ei kaikilta luonnistunut. Sain samalla kun seurasin maalaamista, opettaa heille värit englanniksi. Huomaa kyllä, kuinka tärkeää hieno motoriset harjoitukset ovat sekä erilaiset muut aktiviteetit vapaan leikin lisäksi.

Torstai oli taas tylsäkö normaali päivä ilman mitään erikoista tekemistä. Päivästä teki raskaan se, että junat olivat lakossa, joten minulta meni työmatkoihin 5 tuntia yhteensä. Koko päivän sisällä kököttäminen hieman harmittaa, varsinkin kun ulkona olisi nätti keväinen ilma ja aurinko paistaa. Kuuntelimme tarina CD:tä, jossa leikittiin mukana samalla ja pyysin saada opettaa pää-olkapää-peppu-leikkiä lapsille, sillä kaipasin itsekkin vähä vaihtelua päivään. Lapset pitivät siitä ja ohjaajani käänsi leikin heille ranskaksi.

Perjantaina sain tehdä ihan kaikkea mahdollista. Olin vauvojen kanssa ja heiltä puuttui yksi työntekijä niin minulle riitti tekemistä. Vaihdoin vaippoja, laitoin nukkumaan, syötin ja leikin. Osasin jopa komentaa vauvoja ranskaksi. Toiset ohjaajat kiittelivät oma-aloitteellisuudesta ja olivat ehkä, jopa yllättyneitä kuinka paljon osasin tehdä. Ranskan kielen ymmärtäminen sujuu jo normaalina päivänä, vastailen vähän ranskaksikin. Yksi isommista lapsista juttelee minulle mielellään, mikä on todella hyvää harjoitusta sillä lauseet ovat yksinkertaisia ja yleensä pystyn muotoilemaan niihin vastauksen ranskaksi.

Viikonloppuna käyn kuvailemassa Lyonin nähtävyyksiä.

5.viikko

Viimeinen maanantai. Menin aamuvuoroon, mutta teinkin pidemmän päivän sillä tänään oli elokuvailta. Erään lapsen isä toi ja kokosi vanhan filmilaitteen. Katselimme 4 mustavalkoista vanhaa n. 10min elokuvaa. Se oli todella kivaa vaihtelua siihen, joka päiväiseen rutiiniin. Ohjaajani kertoi, että tällaisilla tapahtumille korvataan se, etteivät lapset pääse mihinkään päiväkodista. Mitään retkiä ei saa tehdä ja eikä mennä myöskään kadun toiselle puolelle puistoon. Päiväkodin takapiha on ainoa paikka mihin lapset pääsevät päiväkodissa ollessaan. Välillä kuulemma aikaisemmin tehtiin joitain puistoretkiä, jos vapaaehtoisia vanhempia löytyi retkille mukaan, mutta päiväkodin linjaus muuttui 2015.

Tiistai meni samalla rutiinilla. Olin isojen lasten kanssa ja kyllä se rupeaa tuntumaan vähä tympeältä tehdä joka päivä samoja asioita, ilman mitään uutta kivaa tai viikko-ohjelmaa. Mitään vaihtelua siihen vapaaseen leikkiin ei ole pakko järjestää, mikä on hassua, sillä huomasin yhden

ohjaajista lukevan pedagogiikka- kirjaa. Luulisi siinä nyt kuitenkin jotain olevan, lasten kehityksestä ja sen seuraamisesta.

Keskiviikkona rupesi olemaan jo haikea olo, sillä huomenna on vika työpäivä. Olin puolet päivästä vauvojen kanssa ja puolet isoilla ja tein "iltavuoron", sillä en ehtinyt niitä tekemään sairastumisen takia. Eipä se eronnut juurikaan aamusta, näin iltapäivän välipalan ja kun lapsia ruvettiin hakemaan kotiin.

Torstaina vein itsetehdyn Charlotta Russen ohjaajille ja dinosaurus-keksejä lapsille. Olin vauvojen kanssa ja sitten kävin välipalalla jakaen keksit isoille lapsille. Aika hurautti nopeasti ja tuntu etten ehtinyt sanoa kaikille heippoja, vaikka olin tunnin ylimäärästä. Haikeata oli kyllä, osa vauvoista ehkä aavisti, että oli vika päivä, kun eivät millään meinannut päästä irti, kun olin lähdössä. Ohjaajani pyysi lähettämään postikortin Tampereelta.

Perjantaina siivottiin kämpä ja pakattiin kamat.

Pääsiäisen vietän Lyonissa ennen kotiinpaluuta.

Vaihdoista jäi yleisesti ottaen kivat fiilikset. Opin paljon uutta Ranskasta ja sen kulttuurista. Kulttuurierot ovat huimat Suomen päiväkoteihin verrattuna. Vaihdoissa huonoa oli mielestäni se, että kun asuu suomalaisten kanssa tulee puhuttua suomea. Eli kielellinen oppinen loppuu aina kun on takaisin kämpällä. Olen erittäin tyytyväinen, että lähdin Ranskaan ja sain tästä harjoittelusta paljon irti.